

Biblioteca Regională

DEVA

Proletari din toate țările uniți-vă!

ROȘU

Organ al Comitetului Raional P. M. R. Petroșani și al Sfatului Popular Raional

Anul VI (XI) Nr. 1595

Vineri 5 noiembrie 1954

4 pagini 20 bani

În corpul ziarului :

LUNA PRIETENIEI ROMINO-

SOVIETICE : Ladislau Lupa —

O prietenie adevărată.

Presa trebuie difuzată la timp!

(pag. 2-a)

Irimie Străuț, Mihai Ștefan : Con-

structorii fabricii de pâine și-au

respectat cuvântul.

INSEMNAȚII : I. Măneă — Intre
vorbe și fapte..

(pag. 3-a)

PE DRUMUL MARELUI OCTOM-
BRIE — Construcția economică
planificată a R. P. Chineze ;
Poporul polonez își făurește o
viață nouă.

Situția internațională la zi.

(pag. 4-a)

O etapă de puternic avânt în întrecere

Anul acesta oamenii muncii din Valea Jiului, alături de întregul popor muncitor, întâmpină ziua de 7 Noiembrie sub semnul unui puternic avânt în lupta pentru îndeplinirea sarcinilor de plan pe 1954 la toți indicii. În actuala etapă de desfășurare a întrecerii socialiste minerii Văii Jiului se întrec pentru a da industriei și transporturilor tot mai multe eşaloane de cărbune peste plan, constructorii se străduiesc să predea pînă la 7 Noiembrie 65 apartamente peste angajament, colectivele Filaturii Lupeni, întreprinderii de industrie locală „6 August” și cele ale cooperativelor meșteșugărești sporesc producția de bunuri de larg consum, iar muncitorii ceferiști sînt în fruntea luptei pentru economii.

Minerii din Valea Jiului au încheiat luna octombrie cu rodnice bilanșuri de îndeplinire a angajamentelor luate în întrecere. Pe întregul nostru bazin carbonifer planul producției de cărbune a fost îndeplinit în luna octombrie în proporție de 100,5 la sută. La acest succes au contribuit din plin harnicele colective ale minelor Lupeni, Uricani, Petrila și Vulcan care au depășit extracția de cărbune planificată cu 1,2—5,2 la sută. În cursul lunii octombrie colectivul minei Lupeni a recuperat întreaga rămînere în urmă din planul anual, încheind luna cu o realizare de 105,2 la sută.

Întrecerea dintre harnicii mineri ai Văii Jiului este însuflețită de inițiativele apărute din masă, de întrecerea între brigăzi și sectoare. Muncitorii mineri de la mina Lupeni urmăresc cu viu interes și iau exemplu din succesele colectivului sectorului III al minei, care desfășoară larg întrecerea pentru îndeplinirea planului anual înainte de termen. Acest colectiv își dezvoltă neîncetat realizările, fapt care este oglindit cu putere de rezultatele obținute în primele două zile din luna noiembrie. Dacă în luna octombrie colectivul acestui sector a depășit cantitatea de cărbune planificată cu 49,2 la sută, în primele două zile din luna noiembrie a întrecut planul producției de cărbune cu 66,3 la sută. Un interes crescînd acordă și oamenii muncii de la mina Petrila întrecerii între brigăzile fruntașe ale minei, întrecere la care participă, alături de minerii din brigăzile conduse de tov. Iuliu Haidu, Ștefan Mihai și Adalbert Kibedi, un număr tot mai mare de brigăzi de la această mină.

Ziua de 7 Noiembrie este întâmpinată cu noi succese în munca pașnică constructivă de către toți oamenii muncii din raionul nostru. Ca rod al acestei munci este noua fabrică de pâine din Petroșani, cele 202 apartamente de locuințe muncitorești terminate pînă în prezent de muncitorii constructori din Valea Jiului, cele 69 apartamente care sînt în curs de terminare. Încheindu-și bilanșurile muncii lor mecanicii și fociaștii de la depoul C.F.R.-Petroșani raportează că în cinstea mării sărbători a oamenilor muncii din lumea întreagă au economisit combustibil în valoare de 306.000 lei, muncitorii de la secția de bunuri de larg consum a Uzinei de reparat utilaj minier — că au fabricat înainte de termen lotul de 300 sobe de gătit prevăzute în angajament, colectivul cooperativei „Partizanu” — că a produs peste angajament 10 garnituri de mobilă de bucătărie și alte produse.

În zilele care ne mai despart de aniversarea Marelui Octombrie la tote întreprinderile din raionul nostru vor avea loc schimburi de onoare, nou prilej de reafirmare a dragostei fierbinți a oamenilor muncii din Valea Jiului față de Uniunea Sovietică, de verificare a imenselor rezerve interne de sporire a producției din fiecare întreprindere socialistă. Organizațiile de partid și sindicale, conducerile administrative, inginerii și tehnicienii, au datoria de a asigura toate condițiile ca în cadrul acestor schimburi de onoare să se manifeste din plin inițiativa creatoare a maselor, pentru ca schimburile de onoare să nu constituie simple „asalturi de producție” organizate de administrație, ci un prilej de scoatere la iveală a rezervelor producției, o bază sigură pentru continua dezvoltare a succeselor dobîndite pînă în prezent.

Făcînd bilanșul muncii lor, colectivele întreprinderilor din Valea Jiului nu trebuie să considere că odată cu sărbătorirea zilei de 7 Noiembrie întrecerea socialistă ia sfîrșit și că, după o anumită perioadă, se vor lua noi angajamente, se va organiza o nouă întrecere. Trăsătura caracteristică a actualei etape (nu campanii) de desfășurare a întrecerii socialiste este lupta pentru îndeplinirea planului anual la toți indicii, lucru care cere că marea experiență dobîndită pînă acum în întrecere să fie permanentizată, ca succesele actuale să fie mereu dezvoltate. De aceea, sub îndrumarea de zi cu zi a organizațiilor de partid, organizațiile sindicale, de tineret și conducerile administrative, trebuie să creeze încă de pe acum condițiile pentru continua dezvoltare a întrecerii socialiste. Un aport hotărîtor în crearea acestor condiții poate să aducă însușirea inițiativei muncitorilor și tehnicienilor de la uzinele metalurgice „I. C. Frimu” din Sinaia, pentru o mai bună folosire a utilajului, precum și extinderea largă a metodelor avansate de muncă și a inovațiilor.

Mineri și constructori, textiliști, metalurgiști și feroviar, oameni ai muncii din cooperarea meșteșugărească! Să luptăm pentru a dobîndi în cinstea zilei de 7 Noiembrie noi victorii în îndeplinirea planului pe 1954 la toți indicii!

Tot mai sus steagul întrecerii socialiste

Întrecerea dintre sectoarele minei Lonea

În tot cursul lunii octombrie s-a desfășurat la mina Lonea o însuflețită întrecere între colectivele sectoarelor I și III, pentru a întâmpina ziua de 7 Noiembrie cu realizări cît mai mari la toți indicii de plan. Întrecerea între cele două sectoare a pornit din inițiativa colectivului sectorului III.

La sfîrșitul lunii octombrie, făcîndu-se bilanșul realizărilor la principalii indici de plan, colectivul sectorului I, fruntaș în întrecere, a fost distins cu Drapelul de sector fruntaș pe mină. Colectivul

sectorului I a îndeplinit planul producției de cărbune pe luna octombrie în proporție de 109%, iar planul lucrărilor de pregătiri în proporție de 122,7 la sută. Colectivul sectorului III — inițiatorul întrecerii — a îndeplinit planul la cărbune în proporție de 101,2 la sută, iar planul lucrărilor de pregătiri în proporție de 118,9 la sută.

Din cadrul ambelor sectoare s-au evidențiat numeroase brigăzi de mineri care și-au depășit angajamentele luate cu 20—38 la sută. Printre a-

cestea se numără brigăzile conduse de minerii Iordache Butnaru, Bernat Ioniță, Gh. Găvrilăuță, Avram Lupuleț, Anton Niculăieș, din sectorul I și Constantin Pirvu, Dragomir Matei, Augustin Andraș din sectorul III.

Cu prilejul decernării Drapelului de sector fruntaș, colectivul sectorului I și-a exprimat hotărîrea de a termina sarcinile anuale de plan pînă la 25 noiembrie.

GH. DESCULTU
GH. ANDRAȘ
corespondenți

Cresc realizările brigăzilor de mineri de la mina Aninoasa

În zilele care ne mai despart de sărbătoarea celei de a 37-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, brigăzile de mineri de la mina Aninoasa se străduiesc să obțină succese tot mai mari în sporirea producției de cărbune.

Astfel, brigada lucrului minier Ioan Turlui din sectorul III al minei a extras din abatajul său într-o singură

zi — la 2 noiembrie — 127 tone de cărbune peste sarcinile de plan. Minerii din brigada condusă de fruntașul întrecerii socialiste Mihai Tucaciuc, din același sector, au obținut în aceeași zi o depășire de normă de 96 la sută.

Aceste exemple au fost urmate și de alte brigăzi de mineri care și întrec cu mult angajamentele luate în cinstea zilei de 7 Noiembrie. De

exemplu, brigăzile conduse de minerii Aurel Cristea și Ilie Negoii din sectorul I al minei, au obținut și ele depășiri de norme de 94—96 la sută. Cu 30—63 la sută și-au întrecut normele de lucru și brigăzile conduse de minerii Ioan Blăjan, Dumitru Nica, Gherasim Prăța și Dănilă Heghedus.

ELENA LICIU
corespondent

Mai multe bunuri de larg consum

Străduindu-se să realizeze cît mai multe bunuri de larg consum muncitorii cooperativei „Partizanu” din Petroșani obțin succese însemnate în cinstea zilei de 7 Noiembrie.

Ținînd seama de cerințele populației, colectivul cooperativei a produs în luna octombrie în afară de cele 12

garnituri mobilă de bucătărie planificate, încă 10 garnituri. S-au mai executat 100 fărșe pentru cenușă și tot pe atîtea cîrlige pentru sobe. Au fost livrate recent 30 sobe — format dubă — și un număr considerabil de forme de biscuiți.

Muncitorii Iuliu Benedek, Ioan Dik, Ștefan Moroșan și

Iosif György au fost printre aceia care au contribuit la depășirea planului.

În prezent un număr de 18 garnituri mobilă de bucătărie este în curs de executare, fapt care arată importanța care o acordă colectivul cooperativei „Partizanu” sporirii continue a producției bunurilor de larg consum.

Întîlnirea minerului Haidu Iuliu cu studenții Institutului de mine

Miercuri după masă, în cadrul Lunii Prieteniei Romino-Sovietice, studenții Institutului de mine „Gh. Gheorghiu-Dej” s-au întîlnit cu tov. Haidu Iuliu, Erou al Muncii Socialiste, fruntaș în aplicarea metodei graficului ciclic de la mina Petrila.

În fața viitorilor ingineri, minerul Haidu Iuliu a făcut o expunere asupra metodei de lucru și a rezultatelor obținute de brigada sa. Printre altele el a arătat că succesele însemnate pe care le-a dobîndit brigada sa, faptul că ea lucrează în contul anului 1958, se datoresc organizării superioare a muncii în cadrul brigăzii pe baza metodei graficului ciclic, preocupării permanente a fiecărui membru al brigăzii pentru ridicarea nivelului său de calificare, folosirii din plin a tehnicii cu care este înzestrată brigada. Tov Haidu

Iuliu a vorbit apoi despre disciplina conștientă de care dau dovadă toți membrii brigăzii, despre folosirea fiecărui minut din timpul de lucru.

Pe marginea expunerii, numeroși studenți printre care tov. Ilie Almășan, Mihai Cătănă, Iuliana Cseki, Ion Vintilă și alții, au pus întrebări brigadierului Haidu Iuliu. Studenții și-au manifestat dorința de a cunoaște impresiile și învățămintele pe care le-a cules tov. Haidu cu prilejul vizitei sale în Uniunea Sovietică, rezultatele care se obțin în întrecerea dintre brigada sa și cea a fruntașului întrecerii socialiste Ștefan Mihai, felul cum aplică și alte brigăzi de mineri de la mina Petrila metoda graficului ciclic, cîștigurile brigăzii, precum și diferite amănunte de organizare practică a întîlnirilor în steril.

La întrebarea : de ce unele brigăzi care aplică metoda

graficului ciclic nu-și îndeplinesc ritmic sarcinile de plan? — tov. Haidu a arătat că acest lucru se datorește slabei organizări a muncii în aceste brigăzi, lipsurilor din aprovizionarea lor cu materiale și vagonete goale, indisciplinei și mai ales calificării necorespunzătoare a unor membri ai acestor brigăzi.

Haidu Iuliu a vorbit studenților și profesorilor participanți la întîlnire despre preocuparea sa pentru a crește noi cadre de mineri, preocupare care este o transpunere în viață a celor învățate de la oamenii sovietici.

Pentru viitorii ingineri de mine cît și pentru cadrele de specialiști de la Institutul de mine întîlnirea cu Eroul Muncii Socialiste Haidu Iuliu a constituit un bogat schimb de experiență, un prilej de îmbinare a teoriei științifice cu practica înaintată.

LUNA PRIETENIEI ROMINO-SOVIETICE

Note bibliografice

V. Oseeva : Vasioc Trubaciov și tovarășii săi — volumul III

—Roman distins cu Premiul Stalin—
Editura Tineretului

Continuând acțiunea primelor volume, în cartea de față V. Oseeva prezintă pe Vasioc Trubaciov și pe tovarășii săi participând la lupta de reconstrucție după Marele Război pentru Apărarea Patriei.

Acești minunați copii, care au dat nenumărate exemple de vitejie și eroism în luptele împotriva cotropitorilor fasciști, participă activ la amenajarea noii lor școli, dând maturilor un prețios ajutor la terminarea lucrărilor.

Totodată ei sînt alături de răniții din spitalul instalat în sat, înconjurându-i cu grija lor, citindu-le cărți și răspunzându-le la scrisorile primite.

Preocupările acestea nu-i fac să uite însă îndatorirea lor principală: învățătura. În ciuda greutăților, ei participă la majoritatea acțiunilor obștești și continuă să învețe cu perseverență, iar la examenele de sfîrșit de an se prezintă bine pregătiți.

S. Mihalcov : „Satiră și umor”

Editura Cartea Rusă

„Satiră și umor” se intitulează volumul de fabule ale poetului sovietic Serghei Mihalcov, tradus de curînd de poetul Virgil Teodorescu.

Tematica fabulelor lui Mihalcov este de o mare actualitate: dezvoltarea fenomenelor negative — aparent neînsemnate, ce se manifestă încă în viața socială de azi, stingherind mersul ei înainte, ca: burocratismul, îngîmfarea, lipsa curajului răspunderii, servilismul, cosmopolitismul și chiar corupția.

Mihalcov prezintă aspecte și manifestări ale acestor năvăluri moștenite de la o societate burgheză, sub forma atât de accesibilă a fabulei.

Artistic realizate, distractive, mai ales pentru cei ce nu suferă de năvălurile criticate în ele, fabulele lui Mihalcov vor pune pe gînduri fără îndoială pe mulți. Funcționarul care obișnuiește să folosească în interes personal mașina întreprinderii unde lucrează, se va recunoaște în personajul din „Moscoviciul și Pobeda”, iar cel ce își atribuie meritele altora, va roși fără îndoială citind „Cocoșul s-a întrecut cu minciuna”.

Difuzarea presei — parte integrantă a muncii politice de masă a partidului — e o sarcină deosebit de importantă ce stă în fața lucrătorilor din oficiile poștale. Răspîndirea presei în masele largi de oameni ai muncii, difuzarea ei la timp, fără întîrziere, constituie o sarcină de mare însemnătate, deoarece prin intermediul presei, partidul vorbește zi de zi cu oamenii muncii, îi mobilizează spre năi succese în opera de construire a vieții noi.

Secția de difuzare a presei din cadrul oficiului P.T.T.R. Petroșani a obținut unele realizări. A crescut numărul abonamentelor la ziarul „Scînteia” „Pentru pace trainică, pentru democrație populară!”. „Scînteia tineretului” și la alte publicații.

În activitatea secției de difuzare a presei din cadrul oficiului P.T.T.R. Petroșani continuă să existe însă lipsuri care împiedică creșterea numărului de abonamente, ajungerea ziarelor la timp în mîna cititorilor.

Una dintre lipsurile cele mai mari, este întîrzierea cu care sînt difuzate ziarul și celelalte publicații. În ziua de 3 noiembrie, la secție erau ziare „Pentru pace trainică, pentru democrație populară!” cu data de 29 octombrie care nu erau încă difuzate. De asemenea, numeroase ziare „Ste-

Cu deosebită dragoste și mîndrie sărbătorește poporul nostru Luna Prieteniei Romino-Sovietice.

Pagini dintre cele mai glorioase din istoria poporului nostru vorbesc despre străvechile legături de prietenie dintre țara noastră și marea țară vecină de la răsărit. După 23 August 1944, această prietenie s-a întărit și mai mult, dovedindu-și trăinicia ei de nezdruccinat.

Inițiată în toamna anului 1944, Asociația Romînă pentru Legăturile de Prietenie cu Uniunea Sovietică a împlinit 10 ani de activitate rodnică. În acest timp, această asociație s-a lărgit și s-a dezvoltat mult, devenind o organizație de masă dintre cele mai largi din țara noastră. Organizația A. R. L. U. S. din Valea Jiului s-a dezvoltat de asemenea în acești 10 ani. Aceasta este confirmată și de faptul că în Valea Jiului există acum circa 35.000 de membri ai A.R.L.U.S.-ului, față de 5—6000 citiți se numărau în primii ani după înființare. A.R.L.U.S.-ul aduce o contribuție importantă în răspîndirea înaintatelor metode sovietice de muncă în întreprinderi și pe șantierele de construcții din Valea Jiului. Ca urmare a popularizării acestor metode avansate, la U.R.U.M.P., Teșătoria Vulcan, la Filatura Lupeni și alte întreprinderi se aplică cu bune rezultate, conform specificului de muncă, metodele Bikov-Bortkievici, Colesov, Jandarova, Cotlear, Kuznetov și altele. În sectoarele miniere, metoda graficului ciclic, inspirată din bogata experiență a minerilor sovietici, i-a ajutat pe mineri din brigada lui Iuliu Haidu, Erou al Muncii Socialiste, Ștefan Mihai de la mina Petrila, Andrei Vizi de la Vulcan, Ilie Palotai de la mina Aninoasa și pe alții, să obțină depășiri pe care nu le-ar fi putut dobîndi altfel. Acești mineri nu numai că-și sporesc propriile lor cîștiguri, dar în felul acesta luptă și mai activ pentru o producție sporită de cărbune necesar industriei noastre socialiste.

În scopul popularizării succeselor Uniunii Sovietice în toate domeniile de activitate, organizațiile A.R.L.U.S. din Valea Jiului au ținut numai în ultimul an 560 conferințe, au afișat 600 fotomontaje, au organizat cu diferite ocazii expoziții care au atras zeci de mii de oameni ai muncii.

Dornici să cunoască limba rusă

O prietenie adevărată

LADISLAU LUPA,
secretar al Comitetului raional
A.R.L.U.S.

pentru a putea citi
în original lucră-

rile literare și științifice sovietice,

numeroși oameni ai muncii din raionul nostru s-au înscris la cursurile populare de limbă rusă. An de an a crescut numărul acestor cursuri ajungînd în anul școlar 1954—1955 la 70. Odată cu acestea a crescut simțitor și numărul cursanților.

Luna Prieteniei Romino-Sovietice este sărbătorită de întregul nostru popor muncitor sub semnul prieteniei veșnice dintre poporul nostru și popoarele Uniunii Sovietice. Solii artei sovietice care ne vizitează în prezent țara, precum și vizitele oamenilor de știință, ale inginerilor, tehnicienilor, muncitorilor, colhoznicilor sovietici, sînt prilej de întărire continuă a legăturilor de prietenie dintre țara noastră și Uniunea Sovietică. Ele contribuie activ la răspîndirea experienței înaintate a oamenilor sovietici în țara noastră.

Un ajutor de neprețuit în munca minerilor din Valea Jiului îl constituie mașinile și utilajele sosite din Uniunea Sovietică, cum sînt locomotivele electrice pentru mină, perforatoarele, ciocanele de abataj, crățerele, mașinile de încărcat etc.

O minunată manifestare a prieteniei romino-sovietice o constituie concursul de creație populară organizat pe tema acestei prietenii. Participarea la acest concurs a celor 480 de tovarășii din raionul nostru, arată dragostea oamenilor muncii din Valea Jiului față de marea Tară a Socialismului.

Participarea activă a oamenilor muncii din Valea Jiului la manifestările organizate de A.R.L.U.S. în cadrul Lunii Prieteniei Romino-Sovietice, dorința lor fierbinte de a cunoaște realizările oamenilor sovietici, viața lor, de a urma exemplul lor înaintat care ne ajută să ne construim mai repede o viață fericită.

Ca o datorie de cînstă revine și pe viitor organizațiilor A.R.L.U.S. din raionul nostru de a-și lărgi activitatea pentru a putea desfășura o și mai amplă popularizare a Uniunii Sovietice, bastionul de neclintit al păcii între popoare, precum și roadele prieteniei ce leagă poporul nostru de țara cea mai puternică din lume, care construiește cu succes comunismul.

Din scrisorile corespondenților noștri

O propunere pentru organele C.F.R.

La halta „Cantonul 31” din Petroșani, traficul de călători a crescut mult. Aceasta din cauză că în ultimii ani în partea orașului spre Livezeni s-au construit — și se mai construiesc — zeci de blocuri.

Afară de aceasta, de-a lungul șoselei Petroșani—Livezeni s-au construit numeroase locuințe muncitorești.

Halta „Cantonul 31” a rămas însă cum era cu ani în urmă: nu există aici decît o bancă pentru călători și aceasta în aer liber.

Numeroși oameni ai muncii, care așteaptă trenurile — cursa spre Lupeni și Simeria — sînt nevoiți să stea în ploaie și frig.

Ar fi de dorit ca organele C.F.R. să construiască măcar un acoperămint deasupra băncii de lingă haltă, mai ales că trenurile-cursă întîrzie cîteodată, ceea ce prelungește timpul de așteptare.

Cred că aceasta s-ar putea face cu puțină cheltuială și prin mijloacele proprii ale C.F.R.-ului local, spre mulțumirea călătorilor.

GH. GHILIEVICI
corespondent

„Mai aveți răbdare”...

La serviciul gospodăriei de locuințe din Lonea, cererile muncitorilor pentru repararea locuințelor se amîna de pe o zi pe alta. Aceasta, pe motiv că întreprinderea nu dispune de unele materiale necesare ca țigla, hîrtie gudronată și altele.

Muncitorul Ilie Munteanu, de pildă, ca și alții care au înaintat cereri pentru repararea locuințelor, a fost consolat de către tov. Asztales, șeful șantierului cu răspunsul... „mai aveți răbdare”.

Zecile de reclamații ce se fac zilnic la serviciul gospodăriei de locuințe din Lonea de către mineri și muncitori, rămîn astfel nesatisfăcute.

Oare conducerea acestui serviciu (responsabil tov. Szuhan) nu vede că iarna e aproape și repararea locuințelor muncitorești nu mai poate suferi amînare?

Gospodarul întreprinderii, tov. Păskandi, ar trebui de asemenea să se intereseze de materialele necesare, iar cele existente să le repartizeze pentru repararea locuințelor muncitorești.

GH. MARCU
corespondent

PRESA TREBUIE DIFUZATĂ LA TIMP!

gul Roșu”, „Scînteia tineretului” și altele sînt difuzate cu întîrziere.

Întîrzierea difuzării ziarelor e cauzată de multe ori de burocratismul ce se manifestă în aparatul de difuzare a presei din cadrul oficiului P.T.T.R. Petroșani.

La sfîrșitul fiecărei luni trebuie încheiată situația abonamentelor pe luna următoare, trebuie să se știe precis numărul celor abonați pentru ca fiecare cititor să poată primi la timp ziarul la care e abonat. Dar pentru luna în curs, tablele cu abonații ziarelor n-au fost întocmite la timp, din care cauză în primele zile ale lunii noiembrie, ziarele n-au fost distribuite la timp. Mai mult, tablele cu abonații la o parte din ziare ce trebuiau înmîinate factorilor încă din prima zi a lunii, n-au fost terminate și înmîinate factorilor nici pînă în dimineața zilei de 3 noiembrie. Fără să aibă tablele cu abonații, factorii n-au distribuit la timp primele numere din această lună ale ziarului local, provocînd astfel nemulțumiri în rîndul celor abonați.

Întîrzierea cu care sînt întocmite tablele cu abonamentele individuale la ziarul local se datorește, pe de o parte faptului că la tovarășul P.

Ciulavu, responsabilul secției, există tendința de subapreciere a ziarului „Steagul Roșu”. Numai astfel se explică faptul că tov. Robu Olga, care întocmește tablele, n-a fost trasă la răspundere pentru întîrziere, iar tirajul ziarului local n-a fost încheiat de cît în seara zilei de 2 noiembrie. O vină pentru această stare de lucruri o poartă și tovarăsa Albu, diriginta oficiului P.T.T.R. Petroșani, care nu controlează în suficientă măsură secția de difuzare a presei și nu ia măsuri de sprijinire a acestei secții mai ales în perioadele de sfîrșit de lună cînd o serie de lucrări importante cer a fi executate la timp.

La secția de difuzare a presei din cadrul oficiului P.T.T.R. Petroșani mai există și alte lipsuri care împiedică buna difuzare a presei și provoacă nemulțumiri în rîndul cititorilor. De multe ori nu se ține seama de dorința celor care se abonează la diferite ziare. Factorul poștal Afrim Paul, de exemplu, a abonat mai mulți cetățeni la ziarul „Pentru pace trainică, pentru democrație populară!”. Pentru 5 din acești abonați, secția de difuzare a presei n-a repartizat ziarul „Pentru pace trainică, pentru democrație populară!” ci „Scînteia tineretului”. Iar unui număr de 9 ti-

neri de la Banca de Stat care s-au abonat la „Scînteia tineretului”, secția de difuzare a presei le-a repartizat ziarul „Scînteia”. Astfel de ne-reguli, care duc în mod nemijlocit la nemulțumiri în rîndul cetățenilor se întîlnesc des. Ele se produc din neglijență, din lipsa de respect față de cititorul abcnat. Uneori la întocmirea situației abonamentelor sînt antrenați „în ajutor” oameni care în loc să ajute — încurcă. Sînt de asemenea frecvente cazurile cînd difuzarea presei e amînată cu ușurință, ceea ce face ca ziarul să nu ajungă la timp în mîna cititorului. Mult desinteres se manifestă în deosebi în privința difuzării ziarului local „Steagul Roșu”, care deseori ajunge la cititori în urmă ziarelor centrale.

Pentru înlăturarea lipsurilor care împiedică răspîndirea ziarelor și a celorlalte publicații, pentru îmbunătățirea difuzării presei trebuie luate măsuri imediate. Oamenii muncii cer ca ziarele și revistele să ajungă la timp în mîna lor. Conducerea oficiului P.T.T.R. Petroșani trebuie să ia măsuri pentru înlăturarea deficiențelor din activitatea de difuzare a presei, să asigure ca fiecare om al muncii din raion să primească ziarul — purtătorul cuvîntului scris al partidului — la timp, fără nici o întîrziere.

INSEMNAȚII

Intre vorbe și fapte...

Era la ședința de partid lărgită de la mina Petrila. Brigadierul Iuliu Haidu, Erou al Muncii Socialiste, spunea printre altele:

— Tovarășii! Să folosim din plin mașinile, mai ales mașinile de încărcat. Să le folosim, căci ele ne ușurează munca, ne ajută să biruim diferite greutăți, să sporim realizările noastre...

El ascultau pe miner sute de alți mineri și tehnicieni. Ascultau și aprobau cele spuse. Aproba aceste îndemnuri și tovarășul director Iosif Pall și tovarășul inginer principal Iosif Moldovan și alți ingineri. Poate în vorbe s-ar fi declarat de acord și inginerul Panaitescu, șeful serviciului tehnic al minei, care răspunde în primul rând de folosirea integrală a utilajului, dacă nu ar fi fost în concediu.

Se vede deci că în vorbe unii conducători din întreprinderi se declară de acord cu cele spuse de tovarășul Iuliu Haidu și de alți oameni ai muncii care îngrijesc cu dragoste utilajul și care știu că acest utilaj trebuie folosit din plin. Dar în fapte?

Despre asta grăiesc cifrele care arată că la mina Petrila din 7 mașini de încărcat numai trei sînt introduse în mină și dintre acestea numai două sînt în funcțiune. Vorbește despre asta mașina de încărcat care stă pe rampa magaziei de aproape un an de zile — și stă în așa condiții că din nouă cum era s-a transformat într-o mașină veche, ruginită.

De la această ședință au trecut câteva săptămîni. Mașina de încărcat stă însă și astăzi la locul ei pe rampă. Iată diferența dintre vorbe și fapte!

★

Cînd conducerea minei Vulcan a vrut să demonstreze cuiva că minerii care lucrează cu utilajele nu s-ar putea lipsi de ajutorul lor, totdeauna a istorisit o întîmplare a brigăzii tov. Andrei Vizi. Se zice, și nu numai că se zice ci așa și este, că brigada tov. Andrei Vizi a trecut pentru un oarecare timp la alte locuri, unde nu era nevoie de mașina de încărcat. Tov. Vizi, ca nu cumva conducerea minei să lipsească brigada la viitoarele lucrări de ajutorul acestei mașini sovietice, a dus mașina odată cu celelalte unelte la noul său loc de muncă, cu toate că știa că aici nu o va putea folosi. Acest lucru dovedește cu prisosință că brigada tov. Vizi a înțeles marele ajutor pe care-l aduce astăzi muncii minerului tehnica nouă.

Dacă tov. Vizi și ortacii săi au înțeles acest lucru, nu se poate spune la fel despre conducerea minei Vulcan. Și dovadă e faptul că nu s-a îngrijit nici pînă astăzi să ridice de pe rampa magaziei de utilaj din Petrila o instalație de împingătoare de vagonete pentru puț, pe care scrie citeț M. V.; adică mina Vulcan. Instalația aceasta stă în ploaie de circa 2 ani, ca și câteva colivii de extracție tot ale acestei mine. Cîm vorbim și ce înfăptuim din vorbe? — iată o întrebare pe care și conducerea minei Vulcan e bine să și-o pună

★

Rampa magaziei de utilaj din Petrila conține și alte utilaje care așteaptă destinatarii să le ridice. În inventar sumar al utilajelor destinate minei Lonea arată că pe rampă se găsesc: stâlpi metalici de abataj împărțiați prin toate părțile, transformatoare pentru rețeaua de iluminat, lăzi cu piese aruncate unele peste altele, o roată dințată mare, un angrenaj, un cazan de aburi etc. Aceste utilaje stau și așteaptă, ruginesc așteptînd.

Este cazul ca tovarășii din conducerea întreprinderilor amintite, care în vorbe se declară de acord cu necesitatea folosirii mai depline a utilajului, să pună capăt acestei stări de lucruri. Intre vorbele și faptele noastre trebuie să existe o concordanță deplină!

I. MANEA

după corespondența tov. Al. Lingurar

Constructorii fabricii de pîine și-au respectat cuvîntul

Intr-un basm popular ni se povestește despre o femeie sărmană care abia și ducea zilele la marginea unui sat, într-o colibă prăpădită. Fie vară sau iarnă, pe arșiță sau ger, ea era nevoită să-și trăiască zilele sperîndu-se pentru un vecin chiabur. Acum, într-un rînd, a venit și sorocul plății, iar chiaburul pentru toată truda ei nu ia dat de cît o scafă de făină. Dar și asta, chiaburul a zmulso cu atîta părere de rău din hambarele sale fără fund, încît nu l-a răbdat inima să nu meargă după femeie să vadă dacă nu cumva „i-o pradă surda”. Zis și făcut, dar gîndul altu-i era. Anume, să facă ce-o face și să-i ieie înapoi femeii făina. Intre timp, aceasta o și frămîntase, muncindu-se cum să împartă pe mai multă vreme cocul ce o să iasă din aluat. Aprinsese cuptorul, îl arse și-l stîmpărse pînă la ivirea chiaburului și acum dădea să bage la copt boțul. Cu ochii la boț, deodată chiaburul se împiedică și căzu cu mîna într-un spin rămas de la uscăturile cu care femeia ațîțase focul cuptorului. Femeia mi loasă sări să-i ajute. Ii scoase spinul din mîna și-l aruncă pe jar. Chiaburul se încordă atunci ca ars și, găsindu-i nod în papură, îi ceru spinul înapoi ca pe-o proprietate a lui. Biata femeie îl privi cu groază și-i spuse că n-are cum, odată ce l-a aruncat să ardă pe jărăgai. Chiaburul se făcu că nu înțelege, spunîndu-i că aceasta e rea voință din partea ei și ca despăgubire pentru spinul ars, îi luă pînășoara femeii și pe-aici și-e drumul!

Așa glăsuiește basmul din graiul poporului, oglindind o stare de lucruri pe care în trecut, sub exploatare, des o întîlneai.

De aceea, cît de plină de încredere e munca fără asupritori, cît de rodnică, de avîntată și cum înflorește în spirit creator sub soarele libertății în sufletul muncitorului! E o adevărată desfătare să-i privești munca lui conștientă din zilele noastre care bat la ușile socialismului. Au pierit pentru totdeauna de pe meleagurile patriei noastre vremile cînd celui sărman și fără apărare i se fura și ultima pînășoară la bunul plac al celui chiabur, ca în basmul cu femeia sărmană. Acum cel ce muncеște e stăpîn pe munca lui și e mîndru de aceasta și plin de încredere.

Cu vreun an în urmă, la Petroșani pe malurile nu prea înalte ale Jiului, primii muncitori constructori care au înfipt cazmaua în pămîntul tare, trasînd fundațiile viitoarei fabrici de pîine, fiind întrebați ce vor construi acolo, au răspuns ridicînd cu demnitate fruntea, în vreme ce în ochi le sclipeau luminile bucuriei:

— Aici noi înălțăm un monument al păcii. De aici la 1 ianuarie 1955 vom scoate primele pîini menite să îndestuleze Petroșanii!

Aceasta spunea multe! Spunea că oamenii s-au prins cu entuziasm de muncă și că lucrul de la început s-a pornit din inimă. Și ca întotdeauna — cînd inima dă semn, cap și pricepere a mînilor să fie, că treabă bună o să iasă, fapt care s-a dovedit adevăr și acum.

La început au fost greutăți ba din pricina terenului, ba din lipsă de utilaje și mai ales din lipsa planurilor trimise de la Minister. La o vreme mai că s-au oprit lucrările, conducerea șantierului ne mai știind ce să facă în această privință. Dar cel care

i-a deschis cale prin aceste greutăți a fost partidul. El a venit și i-a arătat ce are de făcut în lumina Plenarei lărgite a C.C. al P.M.R. din august 1953, care a avut în centrul preocupării ei omul cu nevoile sale și a adoptat programul de măsuri economice care să ducă la continua creștere a nivelului de trai al celor ce muncesc, prin dezvoltarea producției bunurilor de larg consum.

După aceasta, munca s-a pornit într-un ritm nemaivăzut pe șantier. Imprejurimile începură să răsună de zumzetul care se auzea pînă tîrziu dinspre locul unde începuseră deja să se înalțe zidurile viitoarei fabrici de pîine.

Dacă te purtau cumva pașii prin prejma șantierului în acele zile nu cred că ochii nu ți s-ar fi oprit aproape fără să vrei la vederea unui zidar măruntel, iute foc și mustăcios, de sub mîinile căruia ieșeau minuni de zidărie. Și de-ai fi întrebat de numele lui ai fi aflat că acesta nu-i altul de cît Tot Mihai, conducătorul unei brigăzi vestite de zidari care a pus încă primele cărămizi la temelie fabricii. Sus pe schele mai puteai vedea de asemenea pe mulți alți harnici zidari. Dacă urechea ți-ar fi fost atrasă în vreun colț al șantierului de hîrșit de ferăstraie ori bocănit de ciocane și berde, sigur că acolo ai fi întîlnit brigada de dulgheri frunțașă a lui Beer Iosif, și desigur peste tot, aproape fără să vrei te-ai fi întîlnit ori cu tînarul inginer Stroe Vasile ori cu figura înaltă și negricioasă a maestrului Lucaci Alexandru, veșnic preocupat de bunul mers al muncii.

Cam în perioada aceasta de frămîntare și victorii bogate, pe cînd zidurile fabricii deja se înălțau semețe spre albastrimile cerului, cînd garajele și rezervorul uriaș de apă din apropierea lor erau gata și pe cînd muncitorul Farkaș Ștefan se apucase să betoneze din prefabricate gardul uriașei curți viitoare, s-a ivit o nouă problemă. Trebuiau construite clădirile sediului administrativ al fabricii. Dar nu erau oameni și mai ales timp pentru aceasta, fiindcă constructorii vroiau să se țină de-un legămînt luat cu câteva săptămîni în urmă — acela că-a scoate primele pîini din fabrică nu la 1 ianuarie cum scria în planurile Ministerului, ci mai devreme cu două luni. Constructorii se hotărîseră ca toți să dea gata fabrica în cinstea lui 7 Noiembrie. Dar oare vor putea face aceasta dacă le stă în cale construcția sediului administrativ?

Ce e de făcut? Tot partidul a fost acela care le-a dat răspunsul. Dintre comunistii s-a ridicat maestrul Alexandru Lucaci, propunînd să se lucreze în timpul liber la această construcție. Chiar el a luat conducerea brigăzii de muncitori calificați și necalificați care s-au angajat ca să efectueze această muncă. Și astfel această brigadă, în timpul ei liber animată de flacăra patriotismului socialist, de multe ori lucrînd seara la lumina reflectoarelor, a reușit să dea gata clădirea sediului administrativ, fără ca munca la fabrică să înceteze. Dimpotrivă, desfășurarea ei în aceste zile parcă a luat un ritm mai viu. Fiecare muncitor era animat de gîndul mării sărbători care se apropia, în cinstea căreia știa că trebuie să-și dea din plin și el obolul.

Vestea despre victoriile lor străbătuse pînă departe. Au venit gazetari curioși să scrie despre ei la ziare,

s-au interesat de succesele lor constructorii din alte părți, i-au popularizat la stațiile de radioficare ale Văii Jiului, deseori au fost felicități de directorul trustului de construcții tov. Cîta Gheorghe sau de inginerul șef Pizo Aurel, care-și puneau toată capacitatea lor creatoare pentru obținerea de noi succese.

A venit luna lui octombrie. Puțin îi mai despărteau pe constructorii de ziua cînd vor putea să întindă cu mîndrie primele pîini oamenilor muncii din Petroșani, spunîndu-le „Luați și vă infruptați din pîinea păcii, pîinea zilelor patriei noastre libere care n-ați avea-o azi dacă n-ar fi fost înainte zilele Marelui Octombrie.

De acum, zidurile fabricii cu cele două etaje se înalță mărește peste împrejurimi. Pe șantier au apărut oameni noi. A sosit brigada de tencuitori a lui Dragoș Ludovic tocmai de ia Uricani să se ia la întrecere cu cea a lui Kinal Ioan venită mai de aproape, de la Petrila. De sus, de la șantierul „Institut”, situat între brazi, au sosit vopsitorii Madaraș Iosif și Beghi Vasile, aducînd cu ei aromele tari ale înălțimilor. Au mai sosit geamgii, electricienii. Inima șantierului a pornit să pulseze mai aprig începînd să îmbrace pe dinafară o nouă haină.

În vremea aceasta, în pîntecele ei zidarii așează rînduri-rînduri cărămizile șamotă la uriașele cupatoare mecanizate unde se vor coace circa 20.000 pîini pe zi, mecanicii montează elevatoarele puternice, motoarele, sitele automate, iar în sala cea mare a fabricii, mașinile de frămîntat fabricate la Cluj așteaptă doar să fie montate, și să înceapă să funcționeze.

Și așa, zilele treceau pe nesimțite. O săptămîină îi mai despărtea pe constructorii de sorocul îndeplinirii angajamentului lor cînd le ajunse la ureche un zvon:

— „Mîine se va face coacerea de probă. Mîine fabrica va da primele pîini!” Oamenii și-au încordat așteptarea în aceea zi ca un părinte griju-lu la un examen greu al singurului său copil.

Au așteptat cu emoție la gura cuptorului sosirea pe bandă rulantă a primelor pîini. „Dar dacă s-a încălzit prea puțin cuptorul, dar dacă poate s-a ars, s-au n-a fost bine dospită coca?!...” Indoilele creșteau cu fiecare clipă, dar pînă la urmă toate s-au spulberat.

— „Pîinea a eșit minunată!” — glasul omului care anunță acest lucru, răsună ca un triumf, aducînd mîndrie și căldură îndreptățită în sufletul fiecăruia. Fiecare constructor care era de față vroia să aibă bucuria de a fi gustat primul din întiile pîini eșite din fabrica lor!

Constructorii fabricii de pîine din Petroșani și-au făcut datoria, nu și-au călcat cuvîntul dat! În cinstea Marelui Octombrie ei au dat oamenii lor muncii pîinea făgăduită. Au dat-o cu toată încrederea, fără teamă că ea va fi furată de vreun hapsîn, ca în basmul cu femeia cea sărmană. Lucrul acesta nu se va mai întîmpla, fiindcă omul nou al patriei noastre va ști să-și apere pîinea la nevoie, fiindcă el nu este singur și e conștient de puterea sa.

IRIMIE STRAUȚ
MIHAI ȘTEFANCiungulescu Marin
fierar-betonBeer Iosif
dulgherStroe Vasile
inginerBohilța Petru
mecanicLucaci Alexandru
maistruToth Mihai
zidar

Construcția economică planificată a R. P. Chineze

După Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, care a deschis o eră nouă în istoria omenirii, victoria revoluției populare chineze constituie cea mai grea lovitură dată sistemului imperialistului mondial. Ca urmare a victoriei revoluției chineze, aproximativ o pătrime din populația globului s-a eliberat de sub asuprirea feudală și imperialistă și pășește în prezent pe calea construirii socialismului.

Distrușind vechea orânduire putredă, forțele sociale înaintate din China, conduse de Partidul Comunist Chinez, au deschis calea spre dezvoltarea socialistă a patriei lor.

Una din primele sarcini ale statului popular în domeniul transformării economice a fost înfăptuirea reformei agrare.

Reforma agrară, inițiată pe baza Legii cu privire la reforma agrară a Republicii Populare Chineze, adoptată în iunie 1950, era înfăptuită spre primăvara anului 1953 pe un teritoriu cu o populație rurală de 450 milioane oameni. În urma aplicării reformei agrare, 300.000.000 țărani fără pământ și cu pământ puțin au primit 47.000.000 hectare de pământ arabil.

Paralel cu reforma agrară, în R.P. Chineză a fost înfăptuită naționalizarea întreprinderilor industriale și comerciale și a băncilor, care aparținuseră burgheziei reacționare, precum

și naționalizarea celei mai mari părți din întreprinderile capitaliștilor străini

Naționalizarea a asigurat crearea sectorului socialist de stat, care constituie o importantă bază economică a construirii socialismului în China.

În dezvoltarea sectorului de stat are o însemnătate uriașă creșterea sistematică a productivității muncii. În anul 1952, productivitatea muncii în China a sporit în comparație cu 1951 după cum urmează: în industria siderurgică — cu 37 la sută, în industria carboniferă — cu 24 la sută, în industria constructoare de mașini — cu 29 la sută, în industria textilă — cu 32 la sută.

De o însemnătate deosebit de mare în dezvoltarea sectorului de stat în R. P. Chineză este ajutorul frățesc, dezinteresat și multilateral acordat de Uniunea Sovietică, atât în construirea de întreprinderi noi, cât și în reconstruirea celor vechi.

Refacerea cu succes a economiei naționale a Chinei constituie o bază trainică pentru dezvoltarea construcției planice. În 1953, Republica Populară Chineză a trecut la îndeplinirea primului său plan cincinal, elaborat potrivit liniei generale a Partidului Comunist în perioada de trecere.

În cursul înfăptuirii industrializării socialiste, guvernul popular al Chinei acordă o mare atenție dezvoltării

în primul rând a industriei grele — producției mijloacelor de producție, fără de care nu pot fi asigurate independența economică și întărirea capacității de apărare a țării. Pentru 1954 se prevede ca producția mijloacelor de producție să sporească de 5,7 ori în comparație cu anul 1949.

Primul plan cincinal al R. P. Chineze prevede sporirea producției de cereale cu 30 la sută în comparație cu anul 1952. În decurs de două cincinale se prevede ridicarea recoltei globale de cereale până la 275.000.000-300.000.000 tone, ceea ce depășește cu 70 la sută recolta anului 1952. Se prevede ca anul acesta recolta globală de cereale să sporească de 1,5 ori, iar cea de bumbac — de 2,8 ori în comparație cu 1949.

Paralel cu uriașele cheltuieli pentru economia națională, în China sporesc și cheltuielile pentru măsurile social-culturale. În 1953, aceste cheltuieli au sporit de 4,6 ori în comparație cu anul 1950. Salariul real al muncitorilor din întreprinderile de stat era încă în 1952 cu 75 la sută mai mare decât în 1949. În legătură cu aceasta a crescut considerabil puterea de cumpărare a oamenilor muncii.

Crește și se întărește marea forță a Republicii Populare Chineze care pășește victorios înainte pe drumul construirii socialismului.

Poporul polonez își făurește o viață nouă

Pe vastul teritoriu al Poloniei, între Bug și Oder, de la Marea Baltică și până în munții Tatra, clocotește munca încordată și plină de bucurie a poporului liber polonez. Deși nu au trecut decât zece ani de când poporul polonez a pornit pe drumul democrației populare, patria lui este astăzi de nerecunoscut. În locul unei Polonii sărace și slabe, care era o anexă agrară și furnizoare de materii prime țărilor imperialiste occidentale, a luat ființă un stat puternic și înfloritor, cu o industrie bine dezvoltată și o agricultură în curs de dezvoltare. Polonia din zilele noastre este un stat democrat-popular, independent și suveran, o verigă temeinică a marelui lagăr al păcii, democrației și socialismului.

Polonia populară nu numai că și-a reconstruit industria, ci și a modernizat-o. În prezent, producția industrială a Poloniei depășește de patru ori nivelul dinaintea de război. Într-un ritm deosebit de rapid se dezvoltă industria grea — metalurgia, construcția de mașini, energetică — baza creșterii continue a forțelor de producție ale țării. Astfel, în prezent, Polonia produce de nouă ori mai multe mașini decât înainte de război.

Oamenii muncii din Polonia se mândresc pe bună dreptate de faptul

că patria lor ocupă locul al cincilea în Europa în ce privește volumul producției industriale, lăsând în urmă Italia și atingând aproape volumul producției industriale a Franței.

Profunde transformări au loc și în agricultură.

Remarcabilele succese obținute de oamenii muncii din Polonia în dezvoltarea economiei lor naționale se datoresc uriașului ajutor economic acordat de către Uniunea Sovietică.

Economia de pace a Republicii Populare Polone, ca și economia Uniunii Sovietice, se dezvoltă în mod planificat, urmărind să asigure satisfacerea maximă a nevoilor materiale și culturale mereu crescânde ale oamenilor muncii.

În 1953 venitul național al R. P. Polone era de două ori mai mare de cât în anii dinaintea de război. Aproximativ trei pătrimi din venitul național sînt folosite nemijlocit pentru satisfacerea nevoilor materiale și culturale ale oamenilor muncii. Salariul real al muncitorilor și funcționarilor, precum și veniturile țăranilor muncitori cresc an de an. În 1953 veniturile reale ale muncitorilor și funcționarilor au depășit cu aproximativ 40 la sută nivelul dinaintea de război, iar al țăranilor muncitori — cu 75 la sută.

Statul democrat-popular manifestă o deosebită preocupare pentru îmbunătățirea condițiilor de trai ale oamenilor muncii. În perioada dintre anii 1945—1953, din fondurile statului, în orașele Poloniei, au fost reconstruite și construite 1.200.000 camere de locuit.

Se lărgesc neconținut rețeaua instituțiilor de ocrotire a sănătății — spitale, dispensare, cabinete de consultații, centre sanitare, sanatorii. În 1953, numărul paturilor din spitale era de peste două ori mai mare decât în 1938, iar în sanatorii — de patru ori. În 1953, în creșele din orașe au primit îngrijire de 80 ori mai mulți copii decât în 1938.

Succese însemnate au fost obținute în domeniul învățămîntului superior. În 1952, numărul studenților de la cele 79 instituții de învățămînt superior din Polonia se cifra la 120.000 persoane. Dacă în anii 1937—1938 la fiecare 10.000 locuitori reveneau în total 14 studenți, în prezent revin 49.

Marile succese obținute de oamenii muncii din Polonia în construirea unei vieți noi constituie o mărturie vie a superiorității incontestabile a socialismului față de capitalism, a inepuizabilei energii creatoare a poporului eliberat, a forței de nebiruit și a nemuritoarelor idei ale marxism-leninismului.

Telegrama adresată de Edouard Herriot deputaților Sovietului Suprem al U. R. S. S.

MOSCOVA (Agerpres). — TASS
Ca răspuns la telegramă de felicitare adresată de un grup de deputați

ai Sovietului Suprem al U.R.S.S. lui Edouard Herriot, cu prilejul celei de a 30-a aniversări a stabilirii rela-

țiilor diplomatice dintre U.R.S.S. și Franța, s-a primit următoarea telegramă:

„Către domnii deputați ai Sovietului Suprem al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste

A. Volkov — președintele Sovietului Uniunii

V. Lațis — președintele Sovietului Naționalităților

M. Suslov — președintele Comisiei pentru afacerile externe a Sovietului Uniunii

D. Șepilov — președintele Comisiei pentru afacerile externe a Sovietului Naționalităților

M. Iasnov — președintele Sovietului orașenesc Moscova

MOSCOVA

hartă, o țară atât de mare ca a noastră. Consider astăzi că alianța unei părți a Europei nu este decât o soluție arbitrară și precară. Ca vechi republican francez, doresc din tot sufletul ca toate popoarele și mai ales cele două popoare ale noastre să poa-

A. Nesmeianov — președintele Academiei de Științe a U.R.S.S.

D. Skobelțin

I. Ehrenburg

N. Tihonov

tă munci și mînca pîinea lor fără a se teme de un război absurd, în condițiile unei păci trainice.

Salut prin dumneavoastră întregul popor rus

EDOUARD HERRIOT

Lyon

Situația internațională la zi

Cunoscutul scriitor german Thomas Mann a semnat în săptămînalul burghez „Express“ un articol în care acesta se pronunță hotărît împotriva remilitarizării Germaniei occidentale.

Thomas Mann scrie:

„Doresc oare germanii din Republica Federală reinarmarea și pot fi ei oare atât de orbiți încît să dorească războiul? Desigur că ei doresc acest lucru tot atât de puțin ca și francezii și aceastea din aceleași motive bineînțeleite. Dar, întrucît ei nu pot dori un război, înarmarea — care este considerată ca o cale care duce la război — trebuie să li se pară tot atât de dubioasă și nedorită cum i se pare Franței“.

Vorbînd despre starea de spirit a populației vest-germane în condițiile renașterii militarismului, Thomas Mann scrie că nu trebuie subapreciată marea însemnătate a recentelor alegeri din Schleswig-Holstein în care creștin-democrații (partidul lui Adenauer) au pierdut o treime din voturi, în timp ce partidul social-democrat devine cel mai puternic în Schleswig-Holstein.

Exprimîndu-și părerea asupra acestui rezultat, Thomas Mann citează un pasaj din „Propunerea de la Essen“ în care partidul social-democrat s-a pronunțat împotriva reinvierii militarismului german, precum și pentru prietenia cu U.R.S.S., India și China, arătînd că partidul social-democrat își datorește în primul rînd popularitatea crescîndă politicii de pace.

În continuare scriitorul german arată că ideea unui al treilea război constituie o sinucidere, o nebunie criminală, chiar așa cum este ea în realitate

★

Cancelarul de la Bonn, Adenauer, și-a încheiat vizita făcută în Statele Unite. După cum se anunță, el a încheiat cu guvernul de la Washington un acord militar pe baza căruia, S.U.A. vor livra Germaniei occidentale cantități de armament în valoare de peste un miliard dolari și vor fi formate 24 divizii vest-germane în loc de 12 cît fusese stabilit prin acordurile de la Londra și Paris.

Întoarcerea lui Adenauer a fost provocată de telegramele pe care acesta le-a primit și prin care era anunțat de divergențele create în coaliția guvernamentală de la Bonn cu privire la acordurile de la Londra și Paris și la problema Saarului.

★

În Comitetul Politic special al O.N.U. a continuat discuția în problema admiterii de noi membri în O.N.U. Mai multe țări, printre care Anglia, Franța, Columbia au sprijinit propunerea Australiei și Tailandei cu privire la admiterea în O.N.U. a Laosului și Cambodgiei.

Reprezentantul Poloniei, Katz-Suchy, a amintit că puterile occidentale nu și-au îndeplinit pînă în prezent obligațiile asumate cu privire la sprijinirea admiterii ca membri în O.N.U. a Ungariei, Italiei, Bulgariei, României și Finlandei. El a subliniat faptul că în prezent propunerea cu privire la Laos și Cambodgia nu poate constitui o contribuție pozitivă la rezolvarea problemei generale privind admiterea de noi membri în O.N.U. întrucît deocamdată n-a fost reglementată întreaga problemă indochineză și de asemenea n-au fost înfăptuite pe deplin toate prevederile hotărîrilor conferinței de la Geneva, referitoare la Laos, Cambodgia și Vietnam.